

Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Ο Θεός επιδαπιλεύει σε όλα τα μέλη της εκκλησίας Του πνευματικά χαρίσματα, τα οποία κάθε μέλος πρέπει να χρησιμοποιήσει με τρυφερή διακονία για το κοινό καλό της εκκλησίας και της ανθρωπότητας. Δοσμένα διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, που τα διανέμει στον καθένα κατά το θέλημά Του, τα χαρίσματα προμηθεύουν ικανότητες και διακονίες που η εκκλησία χρειάζεται για να εκπληρώσει τις ορισθείσες θείες λειτουργίες της. Σύμφωνα με τη Γραφή, αυτά τα χαρίσματα περιλαμβάνουν διακονίες όπως πίστη, θεραπεία, προφητεία, κήρυγμα, διδασκαλία, διαχείριση, συμφιλίωση, συμπάθεια, υπηρεσία με αυτοθυσία και φιλανθρωπία για βοήθεια και ενθάρρυνση των ανθρώπων. Μερικά μέλη καλούνται από το Θεό και προικίζονται από το Άγιο Πνεύμα για λειτουργήματα αναγνωρισμένα από την εκκλησία όπως το ποιμαντορικό, το ευαγγελιστικό, το αποστολικό, το διδακτικό - διακονίες ιδιαίτερα αναγκαίες για την οργάνωση των μελών

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

προς υπορεσία, για την οικοδομή της εκκλησίας προς πνευματική ωριμότητα, για την ενθάρρυνση της ενότητας στην πίστη και γνώση του Θεού. Όταν τα μέλη χρησιμοποιούν αυτά τα πνευματικά χαρίσματα ως πιστοί διαχειριστές της «πολυειδούς χάριτος» του Θεού, η εκκλησία προστατεύεται από καταστροφική επιρροή λανθασμένων διδασκαλιών, αναπτύσσεται με μια αύξηση προερχόμενη από το Θεό, και οικοδομείται στην πίστη και στην αγάπη.- Βασικές διδαχές, 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΙΕΣ

Τα λόγια που ο Χριστός είπε πριν αναληφθεί στον ουρανό, θα άλλαζαν την ιστορία. Έδωσε την εντολή στους μαθητές Του: «Υπάγετε εις όλον τον κόσμο και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν.» (Μάρκ. ις´15).

Σε όλο τον κόσμο; Σε κάθε πλάσμα; Οι μαθητές θα σκέπτονταν ότι αυτό ήταν καθήκον αδύνατο να εκπληρωθεί. Ο Χριστός καταλαβαίνοντας την αδυναμία τους, είπε να μη απομακρυνθούν από την Ιερουσαλήμ, αλλά «να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός». Και έπειτα τους βεβαίωσε: «Θέλετε λάβει δύναμιν όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ'υμάς. Και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ, και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία, και έως εσχάτου της γης.» (Πράξ. α´4,8).

Μετά την ανάληψη του Ιησού οι μαθητές πέρασαν πολύ χρόνο στην προσευχή. Αρμονία και ταπεινότητα αντικατέστησαν τη διχόνοια και τη ζήλια που κατέστρεψαν πολύ από το χρόνο τους με τον Ιησού. Οι μαθητές άλλαξαν. Η στενή επικοινωνία τους με Αυτόν και η ενότητα που δημιουργήθηκε, ήταν η αναγκαία προετοιμασία για την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος.

Όπως ο Χριστός έλαβε ειδικό χρίσμα Αγίου Πνεύματος για να επιτελέσει τη διακονία Του (Πράξ. ι´38), έτσι και οι μαθητές έλαβαν το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος (Πράξ. α´5), το οποίο τους έδωσε την ικανότητα να είναι μάρτυρες.

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Το αποτέλεσμα ήταν να αρπάξουν φωτιά. Την ημέρα που έλαβαν το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, βάπτισαν τρεις χιλιάδες ψυχές. (Πράξ. β'41).

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος

Ο Χριστός απεικόνισε τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος με μια παραβολή: «Διότι θέλει ελθεί ως άνθρωπος όστις αποδημών, εκάλεσε τους δούλους αυτού, και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. Και εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις άλλον δε δύο, εις άλλον δε έν. Εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμησεν ευθύς.» (Ματθ. κε'14,15).

Ο άνθρωπος που έκανε μακρινό ταξίδι, αντιπροσωπεύει το Χριστό που επέστρεψε στον ουρανό. Οι δούλοι του ανθρώπου είναι οι οπαδοί Του οι οποίοι έχουν αγορασθεί «διά τιμής» (Α'Κορ. ζ'20) - «διά του τιμίου αίματος του Χριστού» (Α'Πέτρ. α'19). Ο Χριστός τους λύτρωσε για υπηρεσία, και «διά να μη ζώσι πλέον δι'εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών». (Β'Κορ. ε'15).

Ο Χριστός έδωσε αγαθά σε κάθε δούλο ανάλογα με τις ικανότητές του, «εις έκαστον το έργον αυτού». (Ματθ. ιγ'34). Μαζί με άλλες δωρεές και ικανότητες (δείτε το κεφάλαιο 20), αυτά τα αγαθά αντιπροσωπεύουν τα ειδικά χαρίσματα που επιδαπιλεύει το Άγιο Πνεύμα.¹

Κατά μια ειδική έννοια, ο Χριστός έδωσε αυτά τα πνευματικά χαρίσματα στην εκκλησία Του κατά την Πεντηκοστή. «Αναβάς εις ύψος . . . έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους». Έτσι, «εις ένα έκαστον εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού». (Εφεσ. δ'8,7). Το Άγιο Πνεύμα είναι ο αντιπρόσωπος που διανέμει «ιδια εις έκαστον καθώς θέλει» (Α'Κορ. ιβ'11) τα χαρίσματα εκείνα τα οποία καθιστούν την εκκλησία ικανή να επιτελέσει το έργο που της έχει ανατεθεί.

Ο Σκοπός των Πνευματικών Χαρισμάτων

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Το Άγιο Πνεύμα δίνει ειδική ικανότητα στο κάθε μέλος, ώστε να βοηθήσει την εκκλησία να εκπληρώσει τη θεία αποστολή της.

Αρμονία στην Εκκλησία. Η εκκλησία της Κορίνθου δεν στερείτο πνευματικών χαρισμάτων. (Α΄ Κορ. α΄4,7). Δυστυχώς όμως διαπληκτίζονταν σαν παιδιά για το ποια είναι τα σπουδαιότερα χαρίσματα.

Ανήσυχος για τη διχόνοια στην εκκλησία τους, ο Παύλος έγραψε στους Κορινθίους για τη αληθινή φύση αυτών των χαρισμάτων και πώς έπρεπε να λειτουργήσουν. Τα πνευματικά χαρίσματα, εξήγησε, είναι θεία χαρίσματα. Από το ίδιο Πνεύμα έρχονται «διαιρέσεις χαρισμάτων», τα οποία οδηγούν σε «διαιρέσεις διακονιών» και «διαιρέσεις ενεργημάτων». Αλλά ο Παύλος δίνει έμφαση στο γεγονός ότι «ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι». (Α΄ Κορ. ιβ΄4-6).

Το Πνεύμα διανέμει τα χαρίσματα σε κάθε πιστό - για την οικοδομή της εκκλησίας. Οι ανάγκες του έργου του Θεού καθορίζουν ποια χαρίσματα και σε ποιους θα διανείμει το Άγιο Πνεύμα. Όλοι δε λαμβάνουν τα ίδια χαρίσματα. Ο Παύλος λέγει ότι το Πνεύμα δίνει στον άλλον σοφία, στον άλλον γνώση, στον άλλον πίστη, στον άλλον θαύματα, στον άλλον προφητεία, στον άλλον διακρίσεις πνευμάτων, στον άλλον γλώσσες, στον άλλον ερμηνεία γλωσσών. «Πάντα δε ταύτα ενεργεί το έν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ίδια εις έκαστον καθώς θέλει.» (εδ. 11). Ευχαριστία για το έργο του χαρίσματος στην εκκλησία πρέπει να απευθύνεται στο Δότη, όχι στο πρόσωπο που εξασκεί το χάρισμα. Και εφόσον τα χαρίσματα δίνονται για την εκκλησία, όχι για τα άτομα, αυτοί που τα λαμβάνουν, να μη τα θεωρήσουν ως ιδιοκτησία τους.

Εφόσον το Πνεύμα διανέμει τα χαρίσματα όπως κρίνει, κανένα χάρισμα δεν πρέπει να περιφρονηθεί ή να υποτιμηθεί. Κανένα μέλος της εκκλησίας δεν έχει το δικαίωμα της περηφάνιας για την εργασία που του ανατέθηκε, ούτε κανέ-

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

νας να αισθάνεται κατώτερος επειδή του ανατέθηκε μια ταπεινή θέση.

1. Το πρότυπο της λειτουργίας. Ο Παύλος χρησιμοποίησε το ανθρώπινο σώμα για να απεικονίσει την ποικιλία των χαρισμάτων. Το σώμα έχει πολλά τμήματα, που το καθένα συμβάλλει με ένα μοναδικό τρόπο. «Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη έν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησε.» (εδ. 18).

Κανένα μέλος του σώματος δεν μπορεί να πει σε ένα άλλο, «δεν έχω χρείαν σου». Όλα είναι αλληλοεξαρτώμενα και «τα μέλη του σώματος τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία. Και εκείνα τα οποία νομίζομεν τα ατιμώτερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν. Και τα άσχημα ημών έχουσι περισσοτέραν ευσημοσύνην. Τα δε ευσημόνα ημών δεν έχουσι χρείαν. Αλλ'ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δόσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον.» (εδ. 21-24).

Η ανεπάρκεια οποιουδήποτε οργάνου επηρεάζει ολόκληρο το σώμα. Αν το σώμα δεν είχε διάνοια, το στομάχι δε θα λειτουργούσε, και αν το σώμα δεν είχε στομάχι, η διάνοια θα ήταν άχρηστη. Έτσι, η εκκλησία θα υπέφερε, αν κάποιο μέρος, άσχετα πόσο ασήμαντο, έλειπε.

Μερικά μέλη του σώματος που είναι αδύνατα από την κατασκευή τους, χρειάζονται ιδιαίτερη προστασία. Κάποιος μπορεί να λειτουργήσει χωρίς χέρι ή πόδι, αλλά όχι χωρίς συκώτι, καρδιά ή πνεύμονες. Συνήθως αφήνουμε εκτεθειμένα τα πρόσωπα και τα χέρια μας, αλλά καλύπτουμε τα άλλα μέρη του σώματος για λόγους σεμνότητας και ευπρέπειας. Αντί να εκλαμβάνουμε στα ελαφρά τα κατώτερα χαρίσματα, οφείλομε να τα φροντίζουμε περισσότερο επειδή η υγεία της εκκλησίας εξαρτάται από αυτά.

Ο Θεός σχεδίασε τη διανομή των πνευματικών χαρισμάτων στην εκκλησία για να αποτρέψει το «σχίσμα εν τω σώματι» και να δημιουργήσει ένα πνεύμα αρμονίας και εξάρτησης, ώστε «να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. Και είτε πάσχει έν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχου-

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

σιν, είτε τιμάται έν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι.» (εδ. 25,26). Έτσι, όταν ένας πιστός υποφέρει, η εκκλησία ολόκληρη πρέπει να ενημερωθεί και να ανακουφίσει τον υποφέροντα. Μόνο όταν το πρόσωπο αυτό αποκατασταθεί, εξασφαλίζεται η υγεία της εκκλησίας.

Αφού αναφέρθηκε στην αξία του κάθε χαρίσματος, ο Παύλος απαρίθμησε μερικά από αυτά. «Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών.» (εδ. 28, Εφεσ. δ'11). Εφόσον κανένα μέλος δεν έχει όλα τα χαρίσματα, προτρέπει σε όλους, «ζητείτε μετά ζήλου τα καλήτερα χαρίσματα» (εδ. 31), αναφερόμενος στα πιο χρήσιμα για την εκκλησία.²

2. Η απαραίτητη διάσταση. Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, οπωσδήποτε δεν είναι αρκετά από μόνα τους. Υπάρχει μια «υπερέχουσα οδός» (εδ. 31). Ενώ τα χαρίσματα του Πνεύματος θα σταματήσουν να υπάρχουν με την επιστροφή του Χριστού, ο καρπός του Πνεύματος είναι αιώνιος. Αυτός συνίσταται στην αιώνια αρετή της αγάπης και της ειρήνης, της αγαθοσύνης, της δικαιοσύνης που η αγάπη φέρει μαζί της. (Γαλ. ε'22,23, Εφεσ. ε'9). Ενώ η προφητεία, οι γλώσσες και η γνώση θα εξαφανισθούν, η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη θα παραμείνουν. «Μεγαλητέρα δε τούτων είναι η αγάπη.» (Α'Κορ. ιγ'13). Αυτή η αγάπη που ο Θεός δίνει, είναι αυτοθυσία και προσφορά αγάπης (Α'Κορ. ιγ'4-8). Είναι «ο ύψιστος τύπος της αγάπης που αναγνωρίζει κάτι από την αξία του αγαπημένου προσώπου ή αντικειμένου, αγάπη που βασίζεται σε αρχές και όχι σε συναισθήματα, αγάπη που εμπνέεται από το σεβασμό προς τις θαυμάσιες ιδιότητες του αντικειμένου της.»⁴ Χαρίσματα στερημένα από αγάπη, προκαλούν σύγχυση και διαιρέσεις στην εκκλησία. Γι'αυτό, η υπερέχουσα οδός για τον καθένα με πνευματικά χαρίσματα είναι επίσης να κατέχει πλήρη και ανιδιοτελή αγάπη. «Ακολουθείτε την αγάπην και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά.» (Α'Κορ. ιδ'1).

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Να Ζούμε για τη Δόξα του Θεού. Ο Παύλος μίλησε επίσης για τα πνευματικά χαρίσματα και στην προς Ρωμαίους επιστολή. Προτρέποντας τον κάθε πιστό να ζει για τη δόξα του Θεού (Ρωμ. ια΄36 - ιβ΄2), ο Παύλος και πάλι χρησιμοποίησε τα μέλη του σώματος για να απεικονίσει την ποικιλία και συγχρόνως την ενότητα που χαρακτηρίζουν τους πιστούς οι οποίοι είναι ενωμένοι στην εκκλησία (εδ. 3-6).

Αναγνωρίζοντας ότι η πίστη καθώς και τα πνευματικά χαρίσματα πηγάζουν από τη χάρη του Θεού, οι πιστοί παραμένουν ταπεινοί. Όσο περισσότερα χαρίσματα έχει ένας πιστός, τόσο μεγαλύτερη είναι η πνευματική επιρροή του, και τόσο μεγαλύτερη θα είναι η εξάρτησή του από το Θεό.

Στο κεφάλαιο αυτό ο Παύλος απαριθμεί τα ακόλουθα χαρίσματα: προφητεία (εμπνευσμένη ρητορική), διακονία (υπηρεσία), διδασκαλία, προτροπή (ενθάρρυνση), μετάδοση (συμμετοχή), ηγεσία, έλεος (συμπάθεια). Όπως στο κείμενο Α΄Κορ. ιβ΄, και εδώ τελείωσε το θέμα του με τη μεγαλύτερη αρχή της Χριστιανοσύνης - την αγάπη (εδ.9).

Ο Πέτρος παρουσίασε το θέμα των πνευματικών χαρισμάτων με τη φράση «πάντων δε το τέλος επλησίασε». (Α΄Πέτρ. δ΄7). Το επείγον του χρόνου υπαγορεύει στους πιστούς να χρησιμοποιήσουν τα χαρίσματα, και ο ίδιος λέει: «Έκαστος κατά το χάρισμα το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους, ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού.» (εδ. 10). Όπως ο Παύλος, και ο Πέτρος είπε ότι αυτά τα χαρίσματα δεν είναι για τη δόξα του εγώ, αλλά «διά να δοξάζεται εν πάσι ο Θεός» (εδ. 11). Και αυτός επίσης συνδέει την αγάπη με τα χαρίσματα. (εδ. 8).

Η Ανάπτυξη της Εκκλησίας. Στην τρίτη και τελευταία του αναφορά για τα πνευματικά χαρίσματα, ο Παύλος προτρέπει τους πιστούς: «Να περιπατήσετε αξίως της προσκλήσεως καθ'ην προσεκλήθητε, μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης.» (Εφεσ. δ'1-3).

Τα πνευματικά χαρίσματα συμβάλλουν στην ενθάρρυνση της ενότητας, που συντελεί στην αύξηση της εκκλησίας. «Εις ένα δε έκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού.» (εδ. 7).

Ο ίδιος ο Χριστός «έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους». Αυτά τα χαρίσματα είναι υπηρεσίες προσανατολισμένες στις διακονίες «προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού». (εδ. 11-13). Εκείνοι που λαμβάνουν πνευματικά χαρίσματα, είναι για να υπηρετούν τους πιστούς, να τους εκπαιδεύουν για το είδος της διακονίας σύμφωνα με τα χαρίσματά τους. Αυτό οδηγεί την εκκλησία στην ωριμότητα για να φθάσουν στο τέλειο μέτρο της ηλικίας του Χριστού.

Αυτές οι διακονίες αυξάνουν την πνευματική σταθερότητα και δύναμη της αντίστασης της εκκλησίας κατά των ψευδών διδασκαλιών, έτσι που εμείς οι πιστοί «να μη ήμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην. Αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην, να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός». (εδ. 14,15).

Τελικά, εν Χριστώ, τα πνευματικά χαρίσματα επιφέρουν και την ενότητα και την ευημερία της εκκλησίας. «Εξ ού [του Χριστού] παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους, κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού, εν αγάπη.» (εδ. 16). Για να γνωρίσει η εκκλησία την αύξησιν που επιθυ-

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

μεί ο Θεός, κάθε μέλος πρέπει να αξιοποιήσει τα θεία χαρίσματα.

Σαν αποτέλεσμα, η εκκλησία γνωρίζει διπλή ανάπτυξη - μια ανάπτυξη σε αριθμό μελών και μια ανάπτυξη σε ατομικά πνευματικά χαρίσματα. Και πάλι, η αγάπη αποτελεί μέρος αυτής της κλήσης, επειδή η εκκλησία μπορεί να πραγματοποιήσει αυτή την οικοδομή και να αυξηθεί μόνο αν χρησιμοποιήσει αυτά τα χαρίσματα με αγάπη.

Αποτελέσματα των Πνευματικών Χαρισμάτων

Κοινή Διακονία. Η Γραφή δεν υποστηρίζει την άποψη ότι οι ποιμένες πρέπει να διακονούν, ενώ τα μέλη απλώς να ζεσταίνουν τα καθίσματα περιμένοντας να τραφούν. Και οι ποιμένες και τα μέλη αποτελούν την εκκλησία, «λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός». (Α΄Πέτρ. β΄9). Και οι δύο τάξεις είναι υπεύθυνες για την ευημερία της εκκλησίας. Καλούνται να εργασθούν μαζί, ο καθένας σύμφωνα με τα χαρίσματα που του έδωσε ο Χριστός. Η διαφορά στα χαρίσματα έχει ως αποτέλεσμα την ποικιλία των διακονιών ή υπηρεσιών, όλοι ενωμένοι στη μαρτυρία τους να γνωστοποιήσουν παντού τη βασιλεία του Θεού και να ετοιμάσουν τον κόσμο να συναντήσουν το Σωτήρα τους. (Ματθ. κη΄18-20, Αποκ. ιδ΄6-12).

Ο Ρόλος των Ποιμένων. Η διδασκαλία των πνευματικών χαρισμάτων τοποθετεί την ευθύνη της εκπαίδευσης του εκκλησιάσματος στους ώμους του ποιμένα. Ο Θεός καθόρισε αποστόλους, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και δασκάλους για να καταρτίσουν το λαό Του για διακονία. «Οι ποιμένες δεν πρέπει να κάνουν το έργο το οποίο ανήκει στην εκκλησία, επιβαρύνοντας έτσι τον εαυτό τους και εμποδίζοντας τους άλλους να επιτελέσουν το καθήκον τους. Πρέπει να διδάξουν στα μέλη πώς να εργάζονται στην εκκλησία και στην κοινωνία.»⁵

Ο ποιμένας ο οποίος δεν έχει το χάρισμα της εκπαίδευσης, δεν ανήκει στην ποιμαντορική διακονία, αλλά σε άλλο

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

τμήμα του έργου του Θεού.⁶ Η επιτυχία του σχεδίου του Θεού για την εκκλησία εξαρτάται από την προθυμία και την ικανότητα των ποιμένων της να εκπαιδεύσουν τα μέλη να χρησιμοποιήσουν τα θεόδοτα χαρίσματά τους.

Χαρίσματα και Αποστολή. Ο Θεός δίνει πνευματικά χαρίσματα για να επωφεληθεί ολόκληρο το σώμα, και όχι μόνο τα άτομα που τα λαμβάνουν. Και καθώς ο δέκτης δε λαμβάνει το χάρισμα για τον εαυτό του, έτσι και η εκκλησία δε λαμβάνει το σύνολο των χαρισμάτων για τον εαυτό της. Ο Θεός επιδασιλεύει στην εκκλησιαστική κοινότητα χαρίσματα, για να ετοιμασθεί και να εκπληρώσει την αποστολή της στον κόσμο που Αυτός της ανέθεσε.

Τα πνευματικά χαρίσματα δεν είναι ανταμοιβή για ένα καλώς επιτελούμενο έργο, αλλά είναι όργανα για να γίνει το έργο σωστά. Το Άγιο Πνεύμα συνήθως δίνει χαρίσματα που να συνδυάζονται με τα φυσικά χαρίσματα ενός προσώπου, αν και τα φυσικά χαρίσματα δεν είναι πνευματικά χαρίσματα. Προηγείται η αναγέννηση για να ενεργήσει το Άγιο Πνεύμα σε μια ψυχή. Πρέπει να αναγεννηθούμε για να προικισθούμε με πνευματικά χαρίσματα.

Ενότητα στην Ποικιλομορφία. Όχι Ομοιομορφία. Μερικοί Χριστιανοί προσπαθούν να κάνουν τον κάθε πιστό σαν τον εαυτό τους. Αυτό είναι ανθρώπινο σχέδιο, όχι θείο. Το ότι η εκκλησία παραμένει ενωμένη παρά την ποικιλία πνευματικών χαρισμάτων, δείχνει τη συμπληρωματική φύση των χαρισμάτων. Δείχνει ότι η πρόοδος της εκκλησίας του Θεού εξαρτάται από τον κάθε πιστό. Η πρόθεση του Θεού είναι όλα τα χαρίσματα, οι διακονίες, οι λειτουργίες μέσα στην εκκλησία να αναμιγνύονται στο έργο της οικοδομής επάνω στο θεμέλιο που τέθηκε από την εκκλησία μέσα στην ιστορία. Επάνω στο Χριστό, τον ακρογωνιαίο λίθο «πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν άγιον εν Κυρίω». (Εφεσ. β'21).

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Μαρτυρία - ο Σκοπός των Χαρισμάτων. Οι πιστοί λαμβάνουν ποικιλία χαρισμάτων, ένδειξη ότι ο καθένας έχει εξαστομικευμένη διακονία. Όμως ο κάθε πιστός πρέπει να είναι ικανός να δώσει μαρτυρία της πίστης του, να μιλάει για τις αρχές του και να λέει στον κόσμο τι ο Θεός έκανε στη ζωή του. Ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός έδωσε το κάθε χάρισμα, άσχετα ποιο είναι αυτό, είναι για να καταστήσει ικανόν αυτόν που το κατέχει, να δώσει τη μαρτυρία του.

Η Αποτυχία Χρήσης των Πνευματικών Χαρισμάτων.

Οι πιστοί που αρνούνται να χρησιμοποιήσουν τα πνευματικά τους χαρίσματα, όχι μόνο διαπιστώνουν ότι τα χαρίσματά τους ατροφούν, αλλά επίσης διακινδυνεύουν και την αιώνια ζωή τους. Με τρυφερό ενδιαφέρον ο Ιησούς προειδοποιεί σοβαρά ότι ο δούλος ο οποίος δε χρησιμοποιεί το τάλαντό του, δεν είναι λιγότερος από έναν «πονηρό δούλο και σκνηρό», ο οποίος στερήθηκε την αιώνια ανταμοιβή. (Ματθ. κε'26-30).⁷ Ο άπιστος δούλος χωρίς δυσκολία παραδέχθηκε ότι η αποτυχία του ήταν εσκεμμένη και προμελετημένη. Έτσι, έφερε την ευθύνη για την αποτυχία του. «Στη μεγάλη τελική ημέρα της κρίσης εκείνοι που παρασύρθηκαν παραμερίζοντας τις ευκαιρίες και αποφεύγοντας τις ευθύνες, θα τοποθετηθούν από το μεγάλο Κριτή με τους κακοποιούς.⁸

Ανακάλυψη Πνευματικών Χαρισμάτων.

Τα μέλη για να συμμετέχουν με επιτυχία στην αποστολή της εκκλησίας, πρέπει να κατανοήσουν τα χαρίσματά τους. Τα χαρίσματα λειτουργούν σαν πυξίδα, κατευθύνοντας τον κάτοχο προς την υπηρεσία και τη χαρά της ζωής «εν αθονία». (Ιωάν. 1'10). Στην έκταση που «αποφασίζουμε να μην αναγνωρίσουμε ή απλώς να αμελήσουμε να αναπτύξουμε και να αξιοποιήσουμε τα χαρίσματά μας, η εκκλησία δεν είναι αυτό που έπρεπε να είναι. Είναι λιγότερο από ό,τι ο Θεός την ήθελε να είναι.⁹

Η διαδικασία ανακάλυψης των πνευματικών χαρισμάτων μας¹⁰ πρέπει να χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα:

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Πνευματική Προετοιμασία. Οι απόστολοι προσευχήθηκαν θερμά για να έχουν ευγλωττία ώστε να οδηγήσουν τους αμαρτωλούς στο Χριστό. Παραμέρισαν τις διαφορές και τις επιθυμίες για υπεροχή που υπήρχαν ανάμεσά τους. Ομολογία αμαρτιών και μετάνοια τους έφεραν σε στενότερη επικοινωνία με το Χριστό. Εκείνοι που δέχονται το Χριστό σήμερα, χρειάζονται παρόμοια πείρα για την ετοιμασία του βαπτίσματος του Αγίου Πνεύματος.

Το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος δεν είναι ένα γεγονός μια για πάντα. Μπορούμε να έχουμε την εμπειρία του κάθε μέρα.¹¹ Χρειαζόμαστε να παρακαλούμε τον Κύριο για το βάπτισμα αυτό, επειδή δίνει στην εκκλησία δύναμη να διακηρύττει το ευαγγέλιο. Για να κάνουμε αυτό, πρέπει κάθε μέρα να παραχωρούμε τη ζωή μας στο Θεό, να μένουμε στο Χριστό και να Του ζητάμε σοφία για να ανακαλύψουμε τα χαρίσματά μας. (Ιακ. α΄5).

Μελέτη της Γραφής. Η συνοδευόμενη με προσευχή μελέτη μας για το τι διδάσκει η Καινή Διαθήκη σχετικά με τα πνευματικά χαρίσματα, επιτρέπει στο Άγιο Πνεύμα να εντυπώσει στη διάνοιά μας την ειδική διακονία που προορίζει για μας. Είναι σπουδαίο να πιστεύουμε ότι ο Θεός μας έδωσε τουλάχιστον ένα χάρισμα να το χρησιμοποιήσουμε στην υπηρεσία Του.

Άνοιγμα προς την Καθοδήγηση της Πρόνοιας. Δε θα χρησιμοποιήσουμε εμείς το Άγιο Πνεύμα, αλλά το Άγιο Πνεύμα θα χρησιμοποιήσει εμάς, «διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν, κατά την ευδοκίαν αυτού.» (Φιλιπ. β΄13). Είναι προνόμιο να είμαστε πρόθυμοι να εργασθούμε σε οποιοδήποτε τομέα υπηρεσίας η Θεία Πρόνοια παρουσιάζει. Πρέπει να δώσουμε στο Θεό την ευκαιρία να εργασθεί διαμέσου άλλων να ζητήσουν τη βοήθειά μας. Έτσι, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να ανταποκριθούμε στις ανάγκες της εκκλησίας οποτεδήποτε αυτές

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

παρουσιάζονται. Χωρίς φόβο ας δοκιμάσουμε νέα πράγματα, αλλά και να αισθανόμαστε ελεύθεροι να γνωστοποιούμε τα таланτα και τις πείρες μας σε εκείνους που ζητούν τη βοήθειά μας.

Επιβεβαίωση από το Σώμα της Εκκλησίας. Αφού ο Θεός δίνει αυτά τα χαρίσματα για την οικοδομή της εκκλησίας, πρέπει να περιμένουμε η τελική επιβεβαίωση των χαρισμάτων μας να προέλθει από την κρίση του σώματος του Χριστού και όχι από τα δικά μας αισθήματα. Συχνά είναι πιο δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς τα δικά του χαρίσματα από ό,τι των άλλων. Όχι μόνο οφείλουμε πρόθυμα να ακούσουμε τι έχουν οι άλλοι να μας πουν για τα χαρίσματά μας, αλλά είναι σπουδαίο να αναγνωρίσουμε και να επιβεβαιώσουμε τα χαρίσματα του Θεού προς τους άλλους.

Τίποτε δε μας γεμίζει και δεν είναι πιο συναρπαστικό από το να γνωρίζουμε ότι κατέχουμε τη θέση ή τη διακονία ή την υπηρεσία που η Θεία Πρόνοια μας υπέδειξε. Τι ευλογία για μας να χρησιμοποιήσουμε στην υπηρεσία Του το χάρισμα που ο Χριστός μάς έδωσε διαμέσου του Αγίου Πνεύματος! Ο Χριστός λαχταράει να δώσει τα χαρίσματά Του. Σήμερα μπορούμε να δεχθούμε την πρόσκλησή Του και να ανακαλύψουμε τι μπορούν να κάνουν τα χαρίσματά Του σε μια ζωή πλήρη Αγίου Πνεύματος.

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. Δείτε White, *Λύσεις για τη Ζωή* 252-254. Δεν μπορούμε πάντοτε εύκολα να διακρίνουμε ανάμεσα στις υπεφυσικές, έμφυτες και επίκτητες ικανότητες. Σε εκείνους οι οποίοι είναι υπό την οηγήα του Αγίου Πνεύματος, συχνά αυτές οι ικανότητες φαίνονται να αναμιγνύονται.

2. Δείτε Richard Hammill, «Spiritual Gift in the Church Today», *Ministry*, Ιούλιος 1982, σελ. 15,16.

3. Στην πιο πλατιά έννοια η αγάπη είναι ένα δώρο από το Θεό, επειδή όλα τα καλά πράγματα από Αυτόν έρχονται. (Ιωάν. α΄17). Είναι ο καρπός του Πνεύματος (Γαλ. ε΄22), αλλά δεν είναι πνευματικό χάρισμα με την έννοια ότι το

16. Πνευματικά χαρίσματα και διακονίες

Άγιο Πνεύμα διένειμε σε μερικούς πιστούς και όχι σε όλους. Ο καθένας πρέπει να ακολουθεί την αγάπη. (Α΄Κορ. ιδ΄1).

4. *SDA Bible Commentary*, αναθεωρημένη έκδοση, 6ος τόμος, σελ. 778.

5. White, «Appeals for Our Missions» in *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists* (Basel Switzerland: Imprimerie Polyglotte, 1886), σελ. 291. Rex D. Edwards, *A New Frontier - Every Believer a Minister* [Mountain View, CA: Pacific Press, 1979], σελ. 58-73).

6. David Newman, «Seminar in Spiritual Gifts» unpublished MS, σελ. 3.

7. Για τη σοβαρότητα αυτής της κατάστασης δείτε White, «Home Discipline» *Review and Herald*, 13-06-1882, σελ. 1.

8. *SDA Bible Commentary*, αναθεωρημένη έκδοση, σελ. 511.

9. Don Jacobsen, «What Spiritual Gifts Mean to Me», *Adventist Review*, 25-12-1986. σελ.12.

10. Δείτε Roy C. Naden, *Discovering Your Spiritual Gift* (Berrien Springs MI: Institute of Church Ministry, 1982). Mark A. Finley, *The Way to Adventist Church Growth* (Siloam Springs, AR: Concerned Communication, 1882). C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gift Can Help Your Church Grow* (Glendale, CA: Regal Books, 1979).

11. White, *Πράξεις των Αποστόλων*, σελ. 37,38. White, *Counsels to Parents, Teachers and Students* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1943), σελ. 131.